

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (desátého senátu)

21. října 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Směrnice 2012/13/EU – Právo na informace v trestním řízení – Článek 6 odst. 3 – Právo podezřelých a obviněných na informace o jejich právech – Články 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie – Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví procesní prostředek k odstranění nepřesností a nedostatků obsahu obžaloby po přípravném jednání“

Ve věci C-282/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Specializiran nakazatelen sad (specializovaný trestní soud, Bulharsko) ze dne 22. června 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 26. června 2020, v trestním řízení vedeném proti

ZX,

za přítomnosti

Specializirana prokuratura

SOUDNÍ DVŮR (desátý senát),

ve složení C. Lycourgos (zpravodaj), předseda čtvrtého senátu vykonávající funkci předsedy desátého senátu, I. Jarukaitis a M. Ilešič, soudci,

generální advokát: A. Rantos,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za českou vládu M. Smolkem a J. Vláčilem, jakož i T. Machovičovou, jako zmocněnci,
- za maďarskou vládu M. Fehérem a M. Tátraí, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi P. Van Nuffelem, M. Wasmeierem a I. Zaloguinem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: bulharština.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 6 odst. 3, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. 2012, L 142, s. 1), jakož i článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci trestního řízení vedeného proti ZX za držení padělaných peněz.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 14 a 41 odůvodnění směrnice 2012/13 uvádějí:

„(14) [...] Tato směrnice [...] stanoví minimální společné normy, jež mají platit v oblasti informací o právech a o obvinění, které se mají sdělit podezřelým nebo obviněným ze spáchání trestného činu, s cílem posílit vzájemnou důvěru mezi členskými státy. Tato směrnice vychází z práv stanovených v Listině, a zejména v člancích 6, 47 a 48 Listiny, přičemž vychází z článků 5 a 6 [Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen ‚EÚLP‘)], jak jsou vykládány Evropským soudem pro lidská práva. [...]

[...]

(41) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané v Listině. Tato směrnice usiluje především o podporu práva na svobodu, práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu. Měla by být odpovídajícím způsobem provedena.“
- 4 Článek 6 uvedené směrnice, nadepsaný „Právo na informace o obvinění“, v odstavcích 3 a 4 stanoví:

„3. Členské státy zajistí, aby nejpozději při předložení obžaloby soudu, byly poskytnuty podrobné informace o obvinění, včetně informací o povaze a právní kvalifikaci trestného činu a o formě účasti obviněného.

4. Členské státy zajistí, aby byl podezřelý nebo obviněný neprodleně informován o změnách v údajích, které mu byly poskytnuty v souladu s tímto článkem, je-li to nezbytné k zajištění spravedlivého procesu.“

Bulharské právo

- 5 Ustanovení § 246 odst. 2 a 3 Nakazatelno-procesualneho kodeksu (trestní řád) stanoví:
- „2. V rámci popisu skutkových okolností se v obžalobě uvádí: skutek, kterého se dopustil obviněný; čas, místo a způsob, jakým byl spáchán; poškozený a výše škody; [...]
3. Ve výroku obžaloby se uvádí: [...] právní kvalifikace spáchaného skutku [...]“
- 6 Ustanovení § 248 odst. 1 a 3 trestního řádu zní takto:
- „(1) Na přípravném jednání jsou projednávány následující otázky:
- [...]
3. Došlo během přípravného řízení k porušení podstatných formálních náležitostí, které lze napravit a které vedlo k omezení procesních práv obviněného, oběti nebo jejich právních nástupců?
- [...]
- (3) V rámci hlavního líčení před soudem prvního stupně, odvolacím soudem a kasačním soudem nelze napadnout porušení procesních práv uvedených v odst. 1 bodě 3, která nebyla projednána na přípravném jednání – včetně na podnět soudce zpravodaje – nebo která nejsou považována za významná.“
- 7 Ustanovení § 249 odst. 2 tohoto řádu stanoví:
- „Je-li řízení přerušeno na základě § 248 odst. 1 bodu 3 [trestního řádu], soud věc doručí státnímu zástupci usnesením, v němž jsou uvedeny spáchané trestné činy.“
- 8 Ustanovení § 287 odst. 1 uvedeného řádu stanoví, že „[s]tátní zástupce vypracuje novou obžalobu, pokud zjistí během soudního vyšetřování, že existují důvody provést podstatnou změnu týkající se skutkového stavu uvedeného v obžalobě nebo použít zákon o sankcích za závažnější trestné činy“. Podle odst. 3 tohoto článku je změna obžaloby spojena se zárukami v oblasti práva na obhajobu, tj. projednávání věci je odročeno na návrh obhajoby, aby se mohla připravit s ohledem na změněnou obžalobu.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 9 Pan ZX je v Bulharsku trestně stíhán za to, že dne 19. července 2015 držel v tuzemsku a v zahraničí padělanou měnu, a to 88 bankovek, každá v hodnotě 200 eur, o nichž věděl, že jsou padělané, v rozporu s § 244 odst. 2 trestního zákoníku ve spojení s odstavcem 1 tohoto ustanovení.
- 10 Na přípravném jednání proběhla mezi stranami diskuse o správnosti obžaloby. Pan ZX ji nezpochybnil a příslušný soud rozhodl, že tato obžaloba je formálně správná.
- 11 Tento soud však poté, co shromáždil všechny důkazy při posuzování otázky, zda jsou splněny podmínky pro vyslechnutí účastníků řízení a vydání rozsudku, konstatoval určité nepřesnosti a nedostatky v obžalobě, které nebyly zjištěny na přípravném jednání. Předně nebyla totiž

uvedena přesně doba, po kterou obviněný držel 88 padělaných bankovek, dále obžaloba neúplně popsala právní charakteristiky stíhaného skutku a konečně došlo k pochybení při uvedení ustanovení bulharského trestního práva, která byla údajně porušena.

- 12 Na jednání konaném dne 12. června 2020 předkládající soud upozornil na tyto vady, kterými byla stížena obžaloba. Specializovaná prokuratura (specializované státní zastupitelství, Bulharsko) (dále jen „státní zástupce“) tedy vyjádřilo přání, aby byla tato obžaloba okamžitě napravena na základě změny obvinění. Pan ZX poznamenal, že i přes vady, kterými je stížena právní kvalifikace skutků, neexistuje důvod pro provedení změny obžaloby podle § 287 trestního řádu. Pan ZX navrhl předkládajícímu soudu, aby tyto chyby v rozsudku opravil tak, aby v něm upřesnil správnou právní kvalifikaci trestného činu.
- 13 Předkládající soud uvádí, že v rámci věci v původním řízení je povinen posoudit, zda je možné s ohledem na prohlášení státního zástupce na jednání ve věci v původním řízení odstranit tyto procesní vady obžaloby, které považuje za podstatné a za překážku řádného průběhu trestního řízení.
- 14 V tomto ohledu má za to, že bylo třeba uvedené vady zjistit na přípravném jednání, přerušit soudní řízení a vrátit věc státnímu zástupci a vyzvat jej, aby odstranil tyto vady a vypracoval novou obžalobu. K tomu však nedošlo. Dále uvádí, že v návaznosti na legislativní reformu přijatou v roce 2017 (dále jen „reforma z roku 2017“) z § 248 odst. 3 trestního řádu vyplývá, že taková možnost může být využita pouze na přípravném jednání, jelikož bulharský zákon nestanoví mechanismus pro odstranění takových vad po tomto jednání, kterými je stížena obžaloba, zejména vrácením věci státnímu zástupci.
- 15 Předkládající soud tedy uvádí, že první předběžná otázka se týká toho, zda zákaz stanovený vnitrostátními právními předpisy projednat vady týkající se informací poskytnutých o obvinění po přípravném jednání a v tomto ohledu nemožnost odstranit tyto vady, jsou v souladu s čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13. Zabývá se zejména tím, zda se toto ustanovení rovněž použije po přípravném jednání, např. na dalších jednáních, když je ukončeno shromažďování důkazů, avšak před tím, než soud rozhodne meritorně o obžalobě. Kromě toho má předkládající soud za to, že uvedený zákaz může být neslučitelný s čl. 47 prvním a druhým pododstavcem Listiny, který se týká práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces.
- 16 Dospěje-li Soudní dvůr k závěru, že tato vnitrostátní právní úprava není v souladu s unijním právem, předkládající soud se v rámci druhé předběžné otázky táže na způsob, jakým je třeba odstranit procesní vadu související s právem obviněného na informaci o obvinění. Vzhledem k tomu, že podle rozsudku ze dne 14. května 2020, Staatsanwaltschaft Offenburg (C-615/18, EU:C:2020:376), má čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 přímý účinek, je nezbytné upravit procesní prostředek, který umožní, aby se tento přímý účinek projevil.
- 17 V tomto ohledu má předkládající soud za to, že existují dva možné procesní postupy.
- 18 První postup spočívá v použití § 287 trestního řádu, který umožňuje změnit obvinění na základě extenzivního výkladu trestního řádu, zejména pokud se státní zástupce dopustil pochybení při vypracování obžaloby. Taková změna je spojena se zárukami nezbytnými k tomu, aby se obviněný mohl hájit. Soud konkrétně umožní státnímu zástupci provést relevantní změny obsahu obžaloby tak, aby odstranil nepřesnosti a nedostatky, a poté o tom státní zástupce z úřední povinnosti informuje obhajobu a poskytne jí možnost se na tyto změny připravit, což zahrnuje

zejména možnost činit nové důkazní návrhy. Tento soud nicméně uvádí, že vnitrostátní soudy doposud nevyužily možnost změnit obvinění ve smyslu uvedeného § 287, aby odstranily takové procesní vady obžaloby, jako jsou vady ve věci v původním řízení.

- 19 Má však za to, že použití tohoto procesního prostředku vede k tomu, že řešení uvedené v § 248 odst. 3 trestního řádu není slučitelné s unijním právem. Toto použití předpokládá, že procesní vada obžaloby je odstraněna poté, co bylo ukončeno shromažďování důkazů, avšak před jednáním ve věci samé.
- 20 Druhý možný postup spočívá v tom, že se nepoužije zákaz stanovený v trestním řádu po reformě z roku 2017 a použije se procesní prostředek, který byl v platnosti až do této reformy, a to přerušení soudního řízení, vrácení věci státnímu zástupci za účelem vypracování nové obžaloby a pokračování v řízení s novým výsledkem všech svědků.
- 21 V rámci druhé předběžné otázky si předkládající soud přeje zjistit, zda tyto možné procesní prostředky jsou v souladu s unijním právem, a zejména s čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13. Kromě toho, s ohledem na článek 47 Listiny, se tento soud zabývá otázkou, který z uvedených procesních prostředků je nejvíce v souladu s právem na účinnou soudní ochranu a přístup k nezávislému soudu.
- 22 Předkládající soud upřesňuje, že Soudní dvůr již rozhodl o totožných skutkových okolnostech, a to o obžalobě stížená procesními vadami, které porušují právo obviněného na informace o obvinění. Z rozsudků ze dne 5. června 2018, Kolev a další (C-612/15, EU:C:2018:392), jakož i ze dne 12. února 2020, Kolev a další (C-704/18, EU:C:2020:92), vyplývá, že vnitrostátní právní úprava musí stanovit mechanismus, který je dostatečně účinný k odstranění vad obžaloby, které zasahují do práv obviněného uvedených v čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13, ať již samotným soudem, nebo vrácením věci státnímu zástupci. Předkládající soud má nicméně za to, že tyto rozsudky mu neumožňují odpovědět na otázky, které si klade.
- 23 Za těchto podmínek se Specializiran nakazatelen sad (specializovaný trestní soud, Bulharsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
  - „1) Je vnitrostátní právní ustanovení, a to § 248 odst. 3 [...] trestního řádu Bulharské republiky, které po ukončení prvního jednání v trestním řízení (přípravné jednání) nestanoví žádný procesní prostředek, který by umožňoval odstranit obsahové nepřesnosti a nedostatky obžaloby vedoucí k porušení práva obviněného na informaci o obvinění, v souladu s čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 a článkem 47 [Listiny]?
  - 2) V případě záporné odpovědi, byl by výklad vnitrostátního zákona o změně obvinění, který státnímu zástupci umožňuje odstranit tyto obsahové nepřesnosti a nedostatky obžaloby na soudním jednání a současně aktivně a skutečně chránit právo obviněného na informaci o obvinění, v souladu s výše uvedenými ustanoveními [směrnice 2012/13] a s článkem 47 [Listiny], anebo by bylo v souladu s výše uvedenými ustanoveními Evropské unie upustit od použití zákazu, který je stanoven vnitrostátní právní úpravou, přerušit soudní řízení a vrátit věc státnímu zástupci za účelem vypracování nové obžaloby?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 24 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 a článek 47 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví procesní prostředek umožňující odstranit po přípravném jednání v trestní věci nepřesnosti a nedostatky, kterými je stížen obsah obžaloby, které porušují právo obviněného na to, aby mu byly poskytnuty podrobné informace o obvinění.
- 25 Zprv je třeba připomenout, že článek 6 směrnice 2012/13 definuje v ustanoveních, která obsahuje, pravidla týkající se práva na informace o obvinění, jejichž cílem je zaručit spravedlivý proces a umožnit účinný výkon práva na obhajobu [rozsudek ze dne 13. června 2019, Moro, C-646/17, EU:C:2019:489, bod 43, jakož i usnesení ze dne 14. ledna 2021, UC a TD (Formální požadavky na obžalobu), C-769/19, nezveřejněné, EU:C:2021:28, bod 43].
- 26 Jak v podstatě uvádí body 14 a 41 odůvodnění směrnice 2012/13, tato směrnice vychází z práv zakotvených zejména v člancích 47 a 48 Listiny a usiluje o podporu těchto práv. Konkrétně článek 6 této směrnice výslovně zakotvuje jeden z aspektů práva na účinnou soudní ochranu a práva na obhajobu zakotveného v článku 47 a čl. 48 odst. 2 Listiny (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 5. června 2018, Kolev a další, C-612/15, EU:C:2018:392, bod 88, jakož i ze dne 14. května 2020, Staatsanwaltschaft Offenburg, C-615/18, EU:C:2020:376, bod 71).
- 27 Zadruhé, pokud jde o okamžik, ke kterému musí být zajištěno uplatnění procesních práv zakotvených v čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13, Soudní dvůr uvedl, že v zásadě je tomu tak nejpozději před tím, než trestní soud začne zkoumat meritum obvinění a než před ním začne být věc projednávána [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2020, Kolev a další, C-704/18, EU:C:2020:92, bod 39, jakož i usnesení ze dne 14. ledna 2021, UC a TD (Formální požadavky na obžalobu), C-769/19, nezveřejněné, EU:C:2021:28, bod 44].
- 28 V tomto ohledu Soudní dvůr rozhodl, že nic ve směrnici 2012/13 nebrání tomu, aby soud přijal opatření nezbytná k nápravě tohoto stavu, aby byla náležitě chráněna práva na obhajobu a spravedlivý proces (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. června 2018, Kolev a další, C-612/15, EU:C:2018:392, bod 94).
- 29 Kromě toho Soudní dvůr již uznal, že informace o obvinění, jež byly sděleny obhajobě, mohou být následně změněny, zejména co se týče právní kvalifikace skutků, jež jsou kladeny obviněnému za vinu. Takové změny však musí být sděleny obviněnému nebo jeho obhájci v okamžiku, kdy ještě mají možnost na ně účinně reagovat před fází závěrečné porady soudu. Tato možnost je ostatně upravena v čl. 6 odst. 4 směrnice 2012/13, který stanoví, že jakákoli změna v údajích poskytnutých podle tohoto článku, která nastane během trestního řízení, musí být neprodleně sdělena obviněnému, je-li to nezbytné k zajištění spravedlivého procesu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. června 2018, Kolev a další, C-612/15, EU:C:2018:392, bod 95).
- 30 Z celé této judikatury vyplývá, že práva vyplývající z čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 musí být zaručena během celého trestního řízení, a tedy v projednávaném případě rovněž po přípravném jednání v trestním řízení. Předkládající soud přitom uvádí, že po reformě z roku 2017 lze možnost přerušit soudní řízení a vrátit věc státnímu zástupci, aby odstranil procesní vady,

kterými je stížena obžaloba, a vyhotovil novou obžalobu, uplatnit podle § 248 odst. 3 trestního řádu pouze na takovém jednání, jelikož bulharský zákon nestanoví mechanismus pro odstranění takových vad po tomto jednání.

- 31 Z toho vyplývá, že taková právní úprava není v souladu s čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 ani s článkem 47 Listiny, jelikož po uvedeném jednání neexistence procesního prostředku, který by umožnil odstranit vady obžaloby, brání obviněnému, aby se dostatečně podrobně seznámil s obviněními vznesenými proti němu, což může bránit účinnému výkonu práva na obhajobu.
- 32 Na první otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 a článek 47 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví procesní prostředek umožňující odstranit po přípravném jednání v trestním řízení nepřesnosti a nedostatky, jimiž je stížen obsah obžaloby, které porušují právo obviněného na to, aby mu byly poskytnuty podrobné informace o obvinění.

K druhé otázce

- 33 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 a článek 47 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že vyžadují výklad vnitrostátního zákona o změně obvinění, který státnímu zástupci umožňuje na jednání soudu odstranit nepřesnosti a nedostatky, jimiž je stížen obsah obžaloby, a současně účinně a skutečně chránit práva obviněného na obhajobu, nebo zda tato ustanovení vyžadují, aby soud upustil od použití zákazu, který stanoví vnitrostátní právní úprava, přerušil soudní řízení a vrátil věc státnímu zástupci za účelem vypracování nové obžaloby.
- 34 Soudní dvůr již připomněl, že unijní právo neupřesňuje, který vnitrostátní orgán má zajistit, aby obvinění mohli využít práv zakotvených v čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13, ani který postup je třeba za tímto účelem dodržet [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2020, Kolev a další, C-704/18, EU:C:2020:92, bod 40 a usnesení ze dne 14. ledna 2021, UC a TD (Formální požadavky na obžalobu), C-769/19, nezveřejněné, EU:C:2021:28, bod 44].
- 35 Stanovení konkrétních podmínek provádění čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 tak spadá do procesní autonomie členských států s výhradou dodržení zásady rovnocennosti, která vyžaduje, aby vnitrostátní pravidla nebyla méně příznivá než ta, kterými se řídí obdobné situace podléhající vnitrostátnímu právu, a zásada efektivity, která vyžaduje, aby vnitrostátní procesní podmínky v praxi neznemožňovaly nebo nadměrně neztěžovaly výkon práv přiznaných unijním právem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2020, Kolev a další, C-704/18, EU:C:2020:92, body 48 a 49, jakož i usnesení ze dne 14. ledna 2021, UC a TD (Formální požadavky na obžalobu), C-769/19, nezveřejněné, EU:C:2021:28, body 47 až 49].
- 36 Článek 6 odst. 3 směrnice 2012/13 nebrání tomu, aby práva obviněných na informace o obvinění byla zajištěna buď státním zástupcem poté, co byla věc vrácena do přípravné fáze trestního řízení, nebo příslušným trestním soudem, jakmile je mu věc předložena k rozhodnutí [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2020, Kolev a další, C-704/18, EU:C:2020:92, bod 44 a usnesení ze dne 14. ledna 2021, UC a TD (Formální požadavky na obžalobu), C-769/19, nezveřejněné, EU:C:2021:28, bod 46].
- 37 V projednávané věci je třeba uvést, že v situaci, kdy trestní řízení jako celek nebylo ukončeno, může být výkon procesních práv zakotvených v čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 zajištěn tím, že soud má sám v rámci soudní fáze řízení možnost odstranit vady, kterými je stížena obžaloba, nebo

tím, že státní zástupce, kterému bude věc vrácena, má možnost učinit totéž při dodržení práv na obhajobu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. února 2020, Kolev a další, C-704/18, EU:C:2020:92, body 54 a 55, jakož i usnesení ze dne 14. ledna 2021, UC a TD (Formální požadavky na obžalobu), C-769/19, nezveřejněné, EU:C:2021:28, bod 49].

- 38 Soudní dvůr v tomto ohledu zdůraznil, že bez ohledu na to, kdy byly poskytnuty informace uvedené v čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13, musí být obviněnému a jeho obhájci mimo jiné z důvodu dodržení zásady kontradiktornosti a rovnosti zbraní v každém případě poskytnuta dostatečná lhůta na to, aby se mohli s těmito informacemi seznámit a mohli účinně připravit obhajobu, předložit případné připomínky, a případně formulovat jakékoli návrhy, zejména návrhy týkající se provádění důkazů, které mohou podat podle vnitrostátního práva [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. června 2019, Moro, C-646/17, EU:C:2019:489, bod 53 a citovaná judikatura, jakož i usnesení ze dne 14. ledna 2021, UC a TD (Formální požadavky na obžalobu), C-769/19, nezveřejněné, EU:C:2021:28, bod 50].
- 39 S ohledem na otázky vznesené předkládajícím soudem, které se týkají toho, zda unijní právo ukládá povinnost vykládat vnitrostátní právo v souladu s unijním právem, nebo upustit od aplikace ustanovení § 248 odst. 3 trestního řádu ve znění novely přijaté v roce 2017 ve prospěch použití předchozího ustanovení, které umožňovalo přerušit soudní řízení a vrátit věc státnímu zástupci, je třeba připomenout, že aby byla zajištěna účinnost všech ustanovení unijního práva, zásada přednosti tohoto práva ukládá vnitrostátním soudům povinnost, aby v co možná největším rozsahu vykládaly své vnitrostátní právo způsobem, který je v souladu s unijním právem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. června 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 57).
- 40 Ze zásady přednosti rovněž plyne, že pokud vnitrostátní soud, jenž má v rámci svých pravomocí aplikovat ustanovení unijního práva, nemůže vyložit vnitrostátní právní úpravu v souladu s požadavky tohoto práva, má povinnost zajistit plný účinek těchto ustanovení tak, že na základě své vlastní pravomoci podle potřeby upustí od použití jakéhokoli odporujícího ustanovení vnitrostátních právních předpisů, i když je pozdějšího data, a nemusí nejprve žádat o jeho odstranění legislativní cestou nebo jakýmkoliv jiným ústavním postupem či na toto odstranění čekat (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. června 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 58 a citovaná judikatura).
- 41 V případě, že konformní výklad není možný, každý vnitrostátní soud jednající v rámci svých pravomocí má jakožto orgán členského státu povinnost upustit v rámci sporu, který mu byl předložen, od použití jakéhokoli vnitrostátního ustanovení odporujícího ustanovení unijního práva, které má přímý účinek (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. června 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, bod 61 a citovaná judikatura). V tomto ohledu již Soudní dvůr rozhodl, že čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 musí být považován za ustanovení s takovým přímým účinkem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. května 2020, Staatsanwaltschaft Offenburg, C-615/18, EU:C:2020:376, bod 72).
- 42 V projednávané věci předkládající soud uvádí, že vnitrostátní právní předpisy mu umožňují provést široký výklad trestního řádu, a zejména pravidel týkajících se změny obžaloby, která jsou stanovena v § 287 tohoto zákona, který přiznává možnost odstranit procesní vady, jimiž je stížena obhajoba. Konkrétně uvádí, že za účelem dodržení práva obviněného na obhajobu by soud při uplatňování tohoto § 287 nejprve poskytl státnímu zástupci možnost učinit příslušné změny

obsahu obžaloby tak, aby odstranil nepřesnosti a nedostatky, poté o tom informoval obhajobu a nakonec jí umožnil připravit se na tyto změny, včetně případného předložení nových důkazních návrhů.

- 43 Je třeba uvést, že takový mechanismus se jeví být v souladu s čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 a článkem 47 Listiny, jelikož umožňuje účinné uplatňování požadavků vyplývajících z tohoto čl. 6 odst. 3 a podle všeho může zajistit právo obviněného na účinnou soudní ochranu.
- 44 Za těchto podmínek vzhledem k tomu, že předkládající soud může provést výklad trestního řádu v souladu s těmito ustanoveními unijního práva, není povinen upustit od použití § 248 odst. 3 trestního řádu ve znění novely přijaté v roce 2017. Předkládajícímu soudu však přísluší, aby provedl ověření, která jsou v tomto ohledu nezbytná.
- 45 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že čl. 6 odst. 3 směrnice 2012/13 a článek 47 Listiny musí být vykládány v tom smyslu, že předkládající soud je povinen v co největším možném rozsahu vykládat v souladu s unijním právem vnitrostátní právní úpravu týkající se změny obvinění, která státnímu zástupci umožňuje odstranit na jednání nepřesnosti a nedostatky, jimiž je stížen obsah obžaloby, a současně aktivně a účinně chránit práva obviněného na obhajobu. Pouze v případě, kdy má předkládající soud za to, že takový konformní výklad není možný, přísluší mu upustit od použití vnitrostátního ustanovení, které zakazuje přerušit soudní řízení, a vrátit věc státnímu zástupci za účelem vypracování nové obžaloby.

K nákladům řízení

- 46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 6 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví procesní prostředek umožňující odstranit po přípravném jednání v trestním řízení nepřesnosti a nedostatky, jimiž je stížen obsah obžaloby, které porušují právo obviněného na to, aby mu byly poskytnuty podrobné informace o obvinění.**
- 2) Článek 6 odst. 3 směrnice 2012/13 a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládány v tom smyslu, že předkládající soud je povinen v co největším možném rozsahu vykládat v souladu s unijním právem vnitrostátní právní úpravu týkající se změny obvinění, která státnímu zástupci umožňuje odstranit na jednání nepřesnosti a nedostatky, jimiž je stížen obsah obžaloby, a současně aktivně a účinně chránit práva obviněného na obhajobu. Pouze v případě, kdy má předkládající soud za to, že takový konformní výklad není možný, mu přísluší upustit od použití vnitrostátního ustanovení, které zakazuje přerušit soudní řízení, a vrátit věc státnímu zástupci za účelem vypracování nové obžaloby.**

Podpisy.